

„Не принадлежа към никаква политическа партия или група. Чрез тази книга не преследвам никакви политически или теснопартийни цели. Единствената ми задача е да оглася тайната история на престъпленията, извършени от Сталин, и по този начин да възстановя онези липсващи звена, без които трагичните събития, случили се в СССР, се превръщат в неразрешима загадка.“

Едва ли може да се намерят по-точни думи за началото на книга, която има претенцията не само да надхвърли общите представи за властването на Сталин, но и да ги разруши, излагайки на показ тайните на управлението му, до които достъп имат само малцина по върховете на репресивния апарат в СССР.

Авторът на цитираните думи е точно един от е малкото офицери в съветските специални служби, който не само е свидетел на описаното, но и е успял да се спаси от сталиновите чистки.

Тази неделя в [електронната библиотека](#) на [desebg.com](#) ви представям книгата „**Тайната на сталинските престъпления**“

на родения в Беларус

Лейба (Лев) Фелдбин.

Той е познат под различни псевдоними, най-известният от които е

Александър Орлов,

име, което стои на корицата на книгата му, издадена през 1953 г. веднага след смъртта на Сталин в САЩ, където успява да се спаси през 1938 г.

История за престъпленията на Сталин

Написано от Христо Христов
Неделя, 10 Март 2013 20:09

Фелдбин – Орлов е един от най-успешните съветски резиденти преди Втората световна война. Като такъв работи във Франция (от 1926 г.), Великобритания (1934 г.), Испания (1936 г.). Отговаря за факултета по разузнаване и контраразузнаване на Централната военна школа в Москва. Автор е на книгата „Тактика и стратегия на разузнаването и контраразузнаването“ (1935), която става учебник за обучение на разузнавателните кадри в Съветския съюз.

Орлов има не само опит като резидент, ръководещ успешно агентурните мрежи и нелегали зад граница, но по време на революцията, Гражданската война и Руско-полската война служи в Червената армия. Той командва партизански отряди и работи в армейското контраразузнаване. През 1923 г., когато завършва право, работи с тайните служби в качеството си на заместник прокурор. Привлича вниманието на основателя и първия ръководител на болшевишката тайна полиция Феликс Дзержински и от 1924 г. е натоварен с разузнавателна работа към ОГПУ (Обединено държавно политическо управление, съветската Държавна сигурност в периода 1923-1934 г.). В края на 1925 г. Орлов е повишен в командир на бригада във фронтовите войски в Задкавказието заради опита му в партизанската война. Около 11 000 войници под негово командване охраняват съветските граници с Иран и Турция.

През 1938 г. Орлов е отзован от Испания, където е най-висшият представител на съветските тайни служби. Той обаче усеца уловката и вместо да се завърне в Москва заедно със съпругата и дъщеря си успява да се отпътува от Франция за Канада. Оттам се прехвърля в САЩ, където живее под чуждо име.

За разлика от [Валтер Кривицки](#), друг известен беглец от съветските тайни служби в САЩ, Орлов не е застигнат от дългата ръка на Сталин и дори го надживява.

Смята се, че спечелва свободата и живота си, след като предупреждава Сталин, че, че ако го сполети друга съдба на Запад ще бъдат разкрити всички разузнавателни мрежи и агенти, за които знае.

Орлов не прави такива разкрития нито преди, нито след смъртта на Сталин, въпреки че живее в САЩ над 45 години.

Още в предговора на книгата си Александър Орлов посочва, че при пристигането си в Канада е написал писмо до Сталин, който го е познавал от 1924 г., когато взема властта. В него го заплашва, че ако се случи нещо на неговата майка и тази на съпругата му „ще

История за престъпленията на Сталин

Написано от Христо Христов
Неделя, 10 Март 2013 20:09

публикувам всичко, което знам за него”. За да му покаже, че не се шегува съставя и прилага към писмото списък с неговите престъпления.

Освен това го предупреждава, че дори и да бъде убит, адвокатът на беглеца незабавно ще публикува книга с тези престъпления. Орлов започва опасна игра, но е убеден че Сталин ще отложи своята мъст, докато не успее да го отвлече и да го принуди да предаде тайните си записки. Този „лов” продължава 14 години и завършва неуспешно за Сталин.

Но за какви престъпления става въпрос? Александър Орлов започва с един случай, който растърсва Русия през 1934 г. – убийството на члена на Политбюро Сергей Киров в Смолни. Без да навлизам в подробности този случай е емблематичен за това как може да се организира неутрализирането на един бързо набиращ популярност член на висшето партийно ръководство въпреки тежката охрана на НКВД в Смолни. Орлов излага редица факти, станали му известни през следващата година, за да убеди читателя, че зад убийството на ленинградския партиен лидер стои именно Сталин. С този удар той убива „два заека”, като стоварва вината за убийството върху бившите вождове на опозицията, най-близките съратници на Ленин – Зиновиев и Каменов.

„Този процес беше първият от цяла серия гръмки съдебни процеси за унищожаване на почти всички основатели на болшевишката партия и вождове на Октомври. От този момент убийството на Киров фигурираше във всеки голям политически процес, като всеки път бяха обвинявани нови групи подсъдими”, отбелязва Орлов.

Макар, че най-близкият кръг около Сталин знае за споделяната от него наслада от отмъщението срещу противниците, Орлов посочва, че не това е основният мотив, който ръководи Сталин, а произтича от неговата борба за власт. С цената на всичко. По този начин Орлов отговаря на въпроса коя е тайната на неговите престъпления.

В книгата ще намерите още куп подробности за:

- чудовищния закон за въвежда не смъртно наказание за 12-годишни деца през 1935 г. в СССР;
- подчинението на съдебната система за фабрикуване на политически процеси срещу врагове на Сталин;

История за престъпленията на Сталин

Написано от Христо Христов
Неделя, 10 Март 2013 20:09

- системата на следствието и прокуратурата като част от поръчковите процеси, които Орлов определя „машината на инквизицията“;
- оръдието за репресии НКВД;
- ликвидациите при чекистите;
- обезглавяването на армията;
- „медицинските“ убийства.

„Сталин унищожи повече руски революционери отколкото всички руски царе, взети заедно. Той ликвидираше не само действителните и потенциалните си съперници, но и техните последователи. Стремейки се да се избави от нежеланите свидетели, той отпрати на оня свят най-верните си прислужници, изпълняващи неговите престъпни разпореждания”, пише в края на книгата си Орлов.

Той вдига завесата над много подробности за прилагането на уродливата власт на Сталин, споменавайки десетки фигури от тайните служби, чиито имена и роли в сценариите на Стопанина не са известни. Именно обаче точно тези подробности демитологизират пропагандния образ на Сталин. Дори и [70 години след смъртта на Сталин](#) е важно подобни книги като тази на Александър Орлов да се познават. Неговата книга спокойно може да се определи като история на сталиновите престъпления до Втората световна война.

Александър Орлов, „Тайната на сталинските престъпления”, изд. „Прозорец”, 2012 г., 335 страници.